

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 3. februar 2016
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Michael Schaumburg-
Müller
Sagsnr.: 2016-0037-0144
Dok.: 1853227

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (udveksling af oplysninger om tegn på radikalisering og ekstremisme), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. januar 2016.

Søren Pind

/

Ane Røddik Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (udveksling af oplysninger om tegn på radikalisering og ekstremisme):

”Vil ministeren redegøre nærmere for den information, partshøring, indsigtsret, berigtigelse af forkerte oplysninger og klageadgang, som en person, om hvem der udveksles oplysninger efter den foreslåede bestemmelse, § 115, stk. 1, nr. 3, vil have krav på?”

Svar:

Som det fremgår af pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, finder behandlingsreglerne i persondatalovens §§ 6-8 ikke anvendelse, hvis en videregivelse af personoplysninger er reguleret af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 115, stk. 1, nr. 3. Persondatalovens øvrige regler vil derimod – i det omfang det er relevant – finde anvendelse på forhold, der ikke er reguleret af den foreslåede § 115, stk. 1, nr. 3. Det indebærer bl.a., at persondatalovens regler om den registreredes rettigheder, den dataansvarliges anmeldelsespligt og behandlingssikkerhed finder anvendelse i det omfang, det er relevant, også for behandling af personoplysninger som led i KSP-samarbejdet.

Om persondatalovens regler om den registreredes rettigheder, som fortsat vil finde anvendelse, kan følgende oplyses:

Persondatalovens §§ 28-30 indeholder regler om oplysningspligt over for den registrerede. Det følger af § 28, stk. 1, at den dataansvarlige eller dennes repræsentant ved indsamling af oplysninger hos den registrerede skal give den registrerede meddelelse om 1) den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet, 2) formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt, og 3) alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser. Som eksempler på sådanne yderligere oplysninger nævnes i bestemmelsen a) kategorierne af modtagere, b) om det er obligatorisk eller frivilligt at besvare stillede spørgsmål, samt mulige følger af ikke at svare og c) om reglerne om indsigt i og om berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

Det følger af lovens § 29, stk. 1, at hvor oplysninger ikke er indsamlet hos den registrerede, påhviler det den dataansvarlige eller dennes repræsentant ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelsen af oplysningerne finder sted, at give den registrerede meddelelse om 1) den dataansvarliges og dennes repræsentants identitet, 2) formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt, 3) alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser. Som eksempler på sådanne yderligere oplysninger nævnes i bestemmelsen, a) hvilken type oplysninger det drejer sig om, b) kategorierne af modtagere og c) om reglerne om indsigt i og om berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

Persondatalovens § 28, stk. 2, § 29, stk. 2 og 3, og § 30 indeholder en række undtagelser til reglerne om oplysningspligt i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1. Oplysningspligten gælder således bl.a. ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med de oplysninger, som ville skulle meddeles, jf. § 28, stk. 2, og § 29, stk. 2. Oplysningspligten gælder ifølge § 30, stk. 2, heller ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige interesser, herunder navnlig til 1) statens sikkerhed, 2) forsvaret, 3) den offentlige sikkerhed, 4) forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller i forbindelse med brud på etiske regler for lovregulerede erhverv, 5) væsentlige økonomiske eller finansielle interesser hos en medlemsstat eller Den Europæiske Union, herunder valuta-, budget- og skatteanliggender, og 6) kontrol-, tilsyns- eller reguleringsopgaver, herunder opgaver af midlertidig karakter, der er et led i den offentlige myndighedsudøvelse på de i nr. 3-5 nævnte områder.

Indskrænkning i den dataansvarliges oplysningspligt efter persondatalovens § 30, stk. 2, kræver en konkret afvejning af de modstående interesser, som er anført. Med udtrykket ”afgørende hensyn” er det tilkendegivet, at undtagelse fra oplysningspligten kun kan gøres, hvor der er nærliggende fare for, at privates eller offentliges interesser vil lide skade af væsentlig betydning.

Persondatalovens §§ 31-34 indeholder regler om den registreredes indsigtsret. Det følger af § 31, stk. 1, at hvis en person fremsætter begæring herom, skal den dataansvarlige give den pågældende meddelelse om, hvorvidt der behandles oplysninger om vedkommende. Behandles

sådanne oplysninger, skal der på en let forståelig måde gives den registrerede meddelelse om, 1) hvilke oplysninger der behandles, 2) behandlingens formål, 3) kategorierne af modtagere af oplysningerne og 4) tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.

Persondatalovens § 32 indeholder en række undtagelser til udgangspunktet om indsigtsret. Det følger af § 32, stk. 1, at bestemmelsen i § 30 (om undtagelser til oplysningspligten over for den registrerede) finder tilsvarende anvendelse. Indsigtsretten gælder således ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til bl.a. offentlige interesser.

Det følger desuden af § 32, stk. 2, at oplysninger, der behandles for den offentlige forvaltning som led i administrativ sagsbehandling, kan undtages fra indsigtsretten i samme omfang som efter reglerne i §§ 19-29 og 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Bestemmelsen er indsat for at sikre, at forvaltningsmyndigheders behandling af oplysninger kan undtages fra den registreredes ret til indsigt i samme udstrækning som efter offentlighedslovens regler om egenaces, jf. offentlighedslovens § 8.

Af persondatalovens § 35 fremgår, at den registrerede til enhver tid over for den dataansvarlige kan gøre indsigelse mod, at oplysninger om vedkommende gøres til genstand for behandling. I de tilfælde, hvor den dataansvarlige finder, at en indsigelse mod behandling af oplysninger er berettiget, følger det af bestemmelsen i lovens § 35, stk. 2, at den iværksatte behandling ikke længere må finde sted for så vidt angår oplysninger om den registrerede.

Det fremgår herudover af persondatalovens § 37, stk. 1, at den dataansvarlige skal berigtige, slette eller blokere oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende eller på lignende måde er behandlet i strid med lov eller bestemmelser udstedt i medfør af lov, hvis en registreret person fremsætter anmodning herom. Det fremgår af § 37, stk. 2, at den dataansvarlige skal underrette den tredjemand, hvortil oplysningerne er videregivet, om, at de videregivne oplysninger er berigtiget, slettet eller blokeret i henhold til stk. 1, hvis en registreret person fremsætter anmodning herom. Dette gælder dog ikke, hvis underretningen viser sig umulig eller er uforholdsmæssigt vanskelig.

Det fremgår af persondatalovens § 40, at den registrerede kan klage til Datatilsynet over behandling af oplysninger vedrørende den pågældende.

Det fremgår desuden af lovens § 58, stk. 1, at Datatilsynet af egen drift eller efter klage fra en registreret påser, at behandlingen finder sted i overensstemmelse med loven og regler udstedt i medfør af loven.